

Arrest

nr. 287262 van 5 april 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Charles BUYTAERT
Terhulpsessesteenweg 187
1170 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 4 april 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 maart 2023 tot afgifte van een bevel tot teruggrijping (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. BUYTAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 30 maart 2023 met een vlucht afkomstig uit Accra, Ghana, aan op de nationale luchthaven van Zaventem. Hij wordt tegengehouden aan de grens. Op dezelfde dag beslist de

gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot teruggrijping. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Op 30.03.2023 om 19.30 uur, aan de grensdoorlaatpost Bru Nat, werd door ondergetekende, 1 Inp. [B.]

de heer / mevrouw :

naam [N.] voornaam [P.]

geboren op [...] te [...] geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Ghana

houder van het document nationaal paspoort van Ghana nummer [...]

afgegeven te [...] op : [...]

afkomstig uit Accra met vlucht SN 278 [...], op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum of geldige verblijfstitel voor binnenkomst op het Schengengrondgebied.”

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Er is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV. Verzoeker wijst er immers terecht op dat hij van zijn vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van de beslissing tot teruggrijping die op elk ogenblik kan plaatsvinden en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verweerder deelt ook mee dat een teruggrijping reeds is voorzien op 10 april 2023. Verweerder betwist het hoogdringende karakter van de vordering niet. Er moet aldus worden aangenomen dat is voldaan aan de eerste cumulatieve voorwaarde van de hoogdringendheid van de vordering.

2.2. Verder volgt uit artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.3. Onder “*middel*” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.4. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod op willekeur. Hij verstrekt de volgende toelichting bij zijn middel:

“1. Er dient te worden vermeld dat er op de Dienst Vreemdelingenzaken een onderzoeksplicht rust om zich er van te verzekeren dat haar beslissingen deugdelijk zijn.

2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren

is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het verbod van willekeur betekent dat de Dienst Vreemdelingenzaken de in aanmerking komende belangen op een juiste wijze dient af te wegen om zodoende te komen tot een weloverwogen besluit.

In onderhavig geval heeft de bestreden beslissing zich manifest vergist nu in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt verzoeker wel degelijk beschikt over de documenten die hem de toegang tot de Schengenzone geven.

Er werd geenszins door de Dienst Vreemdelingenzaken nagegaan of verzoeker een verblijfsrecht in de Schengenzone heeft, hetgeen hij dus wel degelijk heeft en al meer dan 36 jaar in België woont.

Bovendien werd er door de bestreden beslissing geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker een oude man is (73 jaar) en dat zijn kinderen in Duitsland wonen.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft dit alles niet deugdelijk onderzocht of is er minstens volledig voorbij aan gegaan. Met andere woorden, de overheid heeft de bestreden beslissing niet zorgvuldig voorbereid, zonder natrekking van alle gegevens betreffende het administratief dossier van verzoeker en alle daarin vervat dienstige stukken. Ze heeft de bestreden beslissing getroffen zonder correcte feitenbevinding en zonder belangenafweging en heeft een manifeste beoordelingsfout gemaakt. Bijgevolg schendt de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur.

3. Uit bovenstaande beschouwingen volgt dat indien België verzoeker teruggedrijft en de toegang tot het grondgebied ontzegt, zij artikel 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het verbod van willekeur, schendt."

2.5. Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing is gebaseerd op artikel 3, eerste lid, 1°/2° van de vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;(...)"

[...]

De bestreden beslissing luidt als volgt:

[...]

Artikel 3 van de vreemdelingenwet is van toepassing op personen die geen houder zijn van de vereiste documenten, wat in casu het geval is. Verzoeker beweert zijn Duits verblijfsdocument "verloren" te zijn onderweg, maar er is geen aangifte van verlies van dit document, noch ligt er een vervangend document voor vanwege de Duitse autoriteiten.

Er is een Duitse ambassade in Ghana.

Indien verzoeker daadwerkelijk een Duits verblijfsrecht heeft, dan dient hij in bezit te worden gesteld van officiële documenten die dat verblijfsrecht aantonen.

Verzoeker toont niet aan dat hij in de onmogelijkheid is om zich in het bezit te doen stellen van zijn Duits verblijfsdocument dan wel een officieel document dat zijn 'verloren' Duits verblijfsdocument vervangt.

In afwachting van dusdanige documenten, bezit verzoeker niet over de vereiste binnenkomstdocumenten. De grondrechten van verzoeker worden niet geschonden: er is een Duitse ambassade in Ghana, indien verzoeker een Duits verblijfsrecht heeft zal hij na zijn teruggedrijving in een zeer korte tijd in bezit kunnen gesteld worden van de vereiste binnenkomstdocumenten en zal hij kunnen reizen naar Duitsland.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden."

2.6. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt

derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker, een man van 73 jaar oud, zich op 30 maart 2023 rond kwart voor 8 's ochtends aanbood bij de grenscontrole komende van een vlucht uit Accra, Ghana. Hij legde zijn geldig Ghanees paspoort voor en verklaarde dat hij zijn Duitse verblijfskaart was verloren. Om half 10 beslist verweerder tot terugdrijving van verzoeker, omdat hij niet in het bezit is van de vereiste binnenkomstdocumenten.

Verder blijkt uit het administratief dossier dat de grenspolitie later die dag bij Brussels Airlines heeft geïnformeerd naar de documenten waarmee verzoeker zich aanbood bij het inchecken voor zijn vlucht, nu hierin een mail van 30 maart 2023 om 11u14 zit vvat waarin een medewerker van Brussels Airlines verwijst naar de scans in bijlage *“die zijn genomen tijdens check-in bij vertrek in ACC”*. Het betreft scans van verzoekers Ghanees paspoort én van een Duitse verblijfstitel op naam van verzoeker uitgereikt op 29 maart 2021 en geldig tot 18 maart 2031.

Zelf voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift nog een mail van een medewerker van de vreemdelingendienst van een gemeente in Duitsland, meer bepaald de Landratsamt Dingolfing-Landau, waarin wordt bevestigd dat verzoeker houder is van een vestigingsvergunning in Duitsland (*“hiermit bestätigen wir Ihnen, dass sie Inhaber des Rechtes einer Niederlassungserlaubnis gem. § 9 i. V. m. § 101 Abs. 1 AufenthG sind”*), waarna zij verwijst naar een bijgevoegde kopie van de huidige verblijfstitel.

Verzoeker kan op het eerste gezicht worden gevolgd in zijn standpunt dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld, door reeds over te gaan tot de beslissing tot terugdrijving zonder voorafgaand deugdelijk onderzoek van zijn situatie. Hij heeft er zich immers toe beperkt vast te stellen dat verzoeker niet beschikt over een geldig visum of een geldige verblijfstitel voor binnenkomst op het Schengengrondgebied, zonder dat uit de stukken van het dossier blijkt dat hij verzoeker, een oudere man die verklaarde dat hij zijn Duitse verblijfskaart verloor, de mogelijkheid gaf in dit verband verdere verklaringen af te leggen of zonder hem de mogelijkheid of een beperkte tijd te geven om aan te tonen dat hij wel degelijk beschikt over een geldige Duitse verblijfstitel en een recht op binnenkomst op het Schengengrondgebied. De grenspolitie stelde nochtans zelf ook reeds vast dat verzoeker een regelmatige bezoeker is van de Schengenzone en bleek het verder wel nog nodig te hebben gevonden zich te informeren bij Brussels Airlines inzake de documenten waarmee verzoeker zich had aangeboden bij de check-in, evenwel op een ogenblik waarop de bestreden beslissing reeds was genomen. Het verweer in de nota doet hierover op het eerste gezicht niet anders oordelen. Nu verzoeker zijn Duitse verblijfstitel na zijn check-in in Accra blijkt te zijn verloren, kon hij evident bij zijn aankomst op de nationale luchthaven van Zaventem niet onmiddellijk een aangifte van verlies van zijn document of vervangend document van de Duitse autoriteiten voorleggen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt prima facie aangetoond.

Het enig middel is, in de aangegeven mate, ernstig. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is voldaan.

2.7. Inzake de derde cumulatieve voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voert verzoeker verder het volgende aan:

“Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor verzoeker ligt erin dat hij op legale wijze naar België is gereisd, over een verblijfsrecht in Duitsland beschikt en daar al 36 jaar woont, over voldoende financiële middelen beschikt en zijn kinderen ook in Duitsland wonen. Ieder redelijk denkend mens ziet in dat verzoeker, onder huidige omstandigheden een moeilijk ernstig nadeel dreigt te ondergaan indien hem de toegang tot het grondgebied wordt ontzegd. Verzoeker zou immers niet naar huis in Duitsland kunnen gaan hetgeen evenzeer een morele schade vertegenwoordigt. Verzoeker zou eveneens financiële schade lijden, hij bekostigde immers reeds het transport van zijn reis. Bovendien kan verzoeker niet het slachtoffer zijn van een manifeste beoordelingsfout van de Dienst Vreemdelingenzaken die erin bestaat aan verzoeker die legaal de Schengenzone is binnengekomen, de toegang tot het Belgisch grondgebied te weigeren ten terug te drijven.”

Gelet op het ernstig bevinden van het middel en verzoekers uiteenzetting dient te worden aangenomen dat, in de huidige stand van zaken, is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zodat ook de derde cumulatieve voorwaarde is vervuld. Er dient in dit verband ook te worden

benadrukt dat de Raad de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze mag interpreteren aangezien dit tot gevolg zou kunnen hebben dat aan de rechtsonderhorigen een effectief rechtsmiddel wordt ontzegd in de gevallen waar zij een verdedigbare grief hebben.

2.8. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te worden bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 maart 2023 tot afgifte van een bevel tot terugdrijving wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. HEIRBAUT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. HEIRBAUT

I. CORNELIS